

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/140/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1406203140
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1406203140.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v spore žalobcu: AG - EXPERT, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bancíkovej 1/A, IČO: 35 730 595, zast. JUDr. Máriou Gbelskou, advokátkou v Bánovciach nad Bebravou, Janka Jesenského 70/2, proti žalovaným: X/ A.. K. L., H.. XX.XX.XXXX, X/ Q.. Z. L., H.. XX.XX.XXXX, X. R. C. N. C., C. XXXX/X, žalovaná 2/ zast. žalovaným 1/, o zaplatenie 847,21 eur s prísl., na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 29. januára 2018 č.k. 22C/257/2006-344 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa povinnosti žalovaných zaplatenia sumy 692,44 eur spolu so 6% úrokom z omeškania ročne od 27.6.2005 do zaplatenia potvrdzuje; vo zvyšku tejto napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a konanie zastavuje.

V časti týkajúcej sa vzájomnej žaloby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 63,46%.

odôvodnenie:

1/Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 847,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% ročne zo sumy 847,21 eur od 27.06.2005 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vzájomnú žalobu žalovaných 1/ a 2/ zo dňa 04.11.2010 zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100%.

2/Vychádzal zo zistenia, že žalobca ako správca bytového domu na O. X v Bratislave vyúčtovaním zálohových platieb za rok 2004 vyúčtoval žalovaným 1/ a 2/ ako bezpodielovým spoluvlastníkom bytu Č.. XX v bytovom dome nedoplatok 847,21 eur, ako rozdiel celkových nákladov pripadajúcich na byt a skutočne uhradených platieb za vyúčtovacie obdobie. Obrana žalovaných v konaní bola založená na tvrdení a preukazovaní skutočnosti, že nedoplatok bol spôsobený závadou v meraní teplej úžitkovej vody (TÚV), keď nameraná spotreba tejto v objeme 202,22 m3 je oproti meranej spotrebe studenej vody (SV) v objeme 55,62 m3 nereálna.

3/Súd prvej inštancie v predmetnej veci pôvodne rozhodol rozsudkom zo dňa 06.12.2010 č. k. 22C/257/2006-213, ktorým zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 692,44 eur so 6% úrokom z omeškania ročne od 27.06.2005 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave na podklade odvolania podaného žalobcom aj žalovanými uznesením zo dňa 25.06.2013 č.k. 8Co 40/2011-250 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu potreby vykonať vo veci ďalšie dokazovanie s cieľom zistiť aká vada, resp. vlastnosť pripojovacej časti potrubia mohla a či aj skutočne spôsobovala nepresnosť merania. Zároveň krajský súd uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia v časti týkajúcej sa vzájomného návrhu žalovaných, čím sa žalovaným odňala možnosť konať pred súdom.

Ďalším rozsudkom zo dňa 16. júna 2014 č.k. 22C/257/2006-292 súd prvej inštancie uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 692,44 eur so 6 % úrokom z omeškania ročne od 27.6.2005 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a rovnako zamietol i vzájomnú žalobu žalovaných, ktorou sa títo domáhali uloženia povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovaným 130,63 eur. Odvolací súd uznesením z 28. februára 2017 č.k. 5Co/675/2014-307 (na odvolanie len žalovaných) z dôvodu, že súd prvej inštancie jednak ignoroval výsledky celého vykonaného dokazovania, resp. keď jeho závery ohľadom premlčania práva žalovaných v konaní o vzájomnej žalobe boli nepreskúmateľné, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach (žalobe vyhovujúcej a o vzájomnej žalobe) zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4/Prvotne sa súd prvej inštancie zaoberal námietkou žalovaných, ktorí spochybňovali správnosť merania vodomeru TÚV v roku 2004 v byte u žalovaných. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že v období roku 2004 (už od 26.09.2003) bolo v byte žalovaných namontované meradlo na meranie spotreby vody typu Jh3-V/3, výrobné číslo 6779276-94. Z protokolu o skúške č. 029/2006 v spojení so závermi znaleckého posudku znalca Ing. Jána Wiedermanna je zrejmé, že predmetný vodomer nevykazoval žiadne technické nedostatky, pričom sám znalec skonštatoval, že vodomer v období september až december 2003 meral spoľahlivo spotrebu TÚV. Rovnako z protokolu o skúške č. 029/2006 vykonanej dňa 19.05.2006 je zrejmé, že meradlo bolo vyhovujúce. Uvedené závery potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok S. K., ktorý preveroval správnosť merania vodomeru. Z uvedeného súd dospel k záveru, že meradlo namontované v období roku 2004 u žalovaných meralo spotrebu vody správne.

5/S ohľadom na závery rozhodnutia odvolacieho súdu provinštančný súd vykonal dokazovanie za účelom zistiť, aká vada, resp. vlastnosť pripojovacej časti potrubia mohla a či aj skutočne spôsobovala nepresnosť merania s ohľadom na skutočnosť, že dňa 08.12.2008 bola na odbernom mieste u žalovaných realizovaná montáž vodomeru a boli tiež vymenené pripojovacie časti potrubia, a preto vypočul v konaní pracovníkov spoločnosti Sensus Slovensko, a.s. - N. B. C.. Z uvedených svedeckých výpovedí mal súd preukázané, že potrubie - pripojovacia časť na vstupe aj výstupe z merača - nezodpovedá norme určenej na predmetný merač vody, a z tohto dôvodu odporučil aj výmenu pripojovacej časti potrubia. Žalovaný preto objednal výmenu pripojovacej časti potrubia. Z výsluchu predmetných svedkov však súd nezistil, v čom presne spočívala vada potrubia a či táto existencia vady na pripojovacej časti potrubia mohla spôsobiť nepresnosť merania. Rovnako z výpovede svedkov súd nemal preukázané, že skutočne po výmene tohto potrubia došlo u žalovaných k zníženiu nameranej spotreby TÚV v byte. Sám svedok N. v rámci výpovede uviedol, že informáciu o znížení spotreby vody mal len od žalovaného. Na preukázanie tohto tvrdenia však súdu neboli predložené žiadne dôkazy, a preto údajné zníženie spotreby TÚV v byte zostalo len v rovine tvrdenia žalovaného. Aj v prípade, ak by mal súd za preukázané, že by chyba na pripojovacej časti potrubia mohla spôsobiť nepresnosť merača spotreby vody u žalovaných, musel by nároku žalobcu vyhovieť. Vodovodné vodovodné potrubie (prívodné potrubie) je v zmysle zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu vlastníctvom vlastníka bytu a za jeho technický stav a prípadné poškodenie zodpovedá vlastník bytu.

6/Vzhľadom k tomu, že súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru o správnosti vyúčtovania za rok 2004, v dôsledku ktorého vyšiel žalovaným nedoplatok na vyúčtovaní v sume 847,21 eur, súd sa nemohol stotožniť s odôvodnením žalovaných uvádzaným vo vzájomnej žalobe zo dňa 04.11.2010, ktorý nárok uplatnený vzájomnou žalobou v sume 130,63 eur odôvodňovali údajným vznikom preplatku na vyúčtovaní. Súd túto vzájomnú žalobu žalovaných považoval za nedôvodnú, nakoľko žalovaní nepreukázali, že by skutočne mali voči žalobcovi takýto nárok spočívajúci v existencii preplatku z vyúčtovania za rok 2004 a preto túto vzájomnú žalobu žalovaných zamietol a nezaoberal sa bližšie námietkou premlčania vznesenou žalobcom.

7/O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8/Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalovaní namietajúc, že súd prvej inštancie sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, napadnutý rozsudok je úplne totožný s dvoma predchádzajúcimi rozsudkami súdu prvej inštancie. Súd na pojednávaní dňa 13.11.2017 uložil žalobcovi povinnosť predložiť výpočet vyúčtovania TÚV a tepla na ohrev za obdobie roku 2004, k akému by správca pristúpil v prípade, že by meradlo nemeralo správnym spôsobom. Žalobca túto povinnosť nesplnil, ani ju ničím neodôvodnil. Ďalej namietali, že súd svojim rozhodnutím spochybnil aj závery znalcov, svedkovia zo spoločnosti Sensus Slovakia, a.s. jednoznačne potvrdili, že nadmernú spotrebu teplej vody spôsobilo vadné potrubie v jeho pripojovacích častiach na vstupe aj výstupe merača, ktoré nezodpovedalo norme, čím boli potvrdené aj skoršie závery znalcov Bošanského a Wiedermanna. Ohľadne vzájomného návrhu

súd prvej inštancie rovnako nepostupoval v súlade s pokynom krajského súdu. Tiež nesprávny je záver súdu prvej inštancie, že nadspotreba teplej vody u žalovaných pretrvávala od roku 1994. U predchádzajúceho vodomeru Aloflux boli zistené vady. Ak súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaní ako vlastníci mali vykonať príslušné opatrenia, žalovaní uviedli, že už pri vyúčtovaní bez zbytočného odkladu upozornili na závady, ktoré viedli k nameraniu neúmernej nadspotreby, na čo ale žalobca nereagoval. Navrhli teda napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a vyhovieť ich vzájomnej žalobe.

9/Podaním zo dňa 19. januára 2022 žalovaní doložili rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.10.2021 č.k. 14Co/266/2019-335, ktorým bol potvrdený zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 16.07.2019 v obdobnej veci, týkajúcej sa iného časového obdobia.

10/Žalobca v písomnom podaní zo 16.02.2022 zotrval na doterajších ústnych a písomných vyjadreniach. Poukázal na to, že po odkúpení bytu žalovaných novým vlastníkom od roku 2011 v tomto byte nie sú žiadne problémy v spotrebe vody, nový vlastník spotrebovával pri dvoch osobách 20 až 24 m³ vody ročne. U žalovaných bola na teplú vodu pripojená aj práčka, členky domácnosti sa vyjadrovali, že ich spotreba nezaujímá a užívajú toľko vody, koľko potrebujú. Poukázal na vykázanú spotrebu v rokoch 2001 až 2003, vodomer bol v byte žalovaných vymenený 26.09.2003, pričom aj v roku 2004 mali žalovaní stále podobne vysokú spotrebu, a teda nie je pravdou, že po jeho namontovaní spotreba vody poklesla. V januári 2005 bol uskutočnený kontrolný odpočet za účasti majiteľov bytu, pričom neboli zistené žiadne vady. Spotreba klesla u žalovaných až od roku 2005 bez akýchkoľvek úprav inštalácie, vtedy ročná spotreba predstavovala cca 100 m³ ročne. V roku 2011 došlo k nadobudnutiu bytu novým vlastníkom a tento s rovnakým technickým zariadením dosahuje spotrebu teplej vody cca 20 až 24 m³ ročne. Ak by boli vodomery nevhodne namontované, respektíve nadspotrebu by spôsobovali vadné potrubia, toto by sa prejavilo v zmenenom koeficiente pri porovnaní celého fakturovaného množstva teplej vody a súčtu spotrieb v jednotlivých bytoch, čo sa však v objekte nedeje, jediné možné vysvetlenie je, že žalovaní skutočne namerané množstvo teplej vody spotrebovali. Ďalej sa vyjadril k jednotlivým záverom znalcov pričom Ing. Bošanský a Ing. Bittner posudzovali vodomer Aloflux, znalec Ing. Wiedermann posudzoval predmetný vodomer, ktorý podľa neho vykazoval správnu spotrebu vody. Čo sa týka požiadavky na pripojovacie potrubia vodomeru, tieto by mali predstavovať tzv. ukludňujúcu dĺžku cca 4,5 cm, čo bolo dodržané a nemožno tak súhlasiť s názorom, že vodomer v danom prípade bol nesprávne nainštalovaný.

11/Odvolací súd po zistení, že odvolanie podala strana konania - subjekt oprávnený podať odvolanie, v prvom rade skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o podanom odvolaní konať (§ 161 ods. 1 CSP) a zistil, že tieto podmienky v plnom rozsahu splnené nie sú.

12/Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní i napriek tomu, že ich Civilný sporový poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offa, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 161 ods. 2 CSP).

13/Medzi takéto procesné podmienky nepochybne patrí aj prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicatae), vyplývajúca zo zákona (§ 230 CSP).

14/Podľa § 227 ods. 1 CSP doručený rozsudok, ktorý nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

15/Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže a prejednávať a rozhodovať znova.

16/Prekážka rozsúdenej veci (res iudicatae) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania, musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.

17/V danom prípade žalobca žalobou žiadal uloženie povinnosti žalovaným zaplatiť sumu 847,21 eur s príslušenstvom, (v poradí druhým) rozsudkom súd prvej inštancie zo dňa 16. júna 2014 č.k. 22C/257/2006-292 uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 692,44 eur so 6 % úrokom z omeškania ročne od 27.6.2005 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a zamietol i vzájomnú žalobu žalovaných. Odvolací súd uznesením z 28. februára 2017 č.k. 5Co/675/2014-307 (na odvolanie len žalovaných) rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutých častiach (teda žalobe vyhovujúcej čo do priznania sumy 692,44 eur a o vzájomnej žalobe) zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18/Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 16. júna 2014 č.k. 22C/257/2006-292 v žalobe zamietajúcej časti (teda v rozsahu presahujúcom sumu 692,44 eur so 6 % úrokom z omeškania ročne od 27.6.2005

do zaplattenia) sa tak stal právoplatným a v zmysle § 230 CSP potom vec v tomto rozsahu nemožno prejednávať a rozhodovať znova.

19/Odvolaciemu súdu preto neostalo, než rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu presahujúcom sumu 692,44 eur so 6 % úrokom z omeškania ročne od 27.6.2005 do zaplattenia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastaviť, s použitím § 161 ods. 2 CSP pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

20/V zostávajúcej napadnutej časti (teda v žalobe vyhovujúcej časti ukladajúcej žalovaným povinnosť zaplattenia žalobcovi sumu 692,44 eur s prísl. a v časti, ktorou bola vzájomná žaloba žalovaných zamietnutá) odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovaných v rozsahu a z dôvodov nimi vymedzených (379, 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že toto dôvodné nie je.

21/Odvolací súd mal po preskúmaní veci za to, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1,2,3 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 CSP). Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje.

22/Žalovaní v konaní nepreukázali dôvodnosť ich procesnej obrany, založenej na tvrdení skutočnosti, že nedoplatok bol spôsobený závadou v meraní teplej úžitkovej vody (TÚV), keď jednak nebola preukázaná vada vodomeru typu Jh3-V/3, výrobného čísla 6779276-94 v sledovanom období, a rovnako tak nebolo bez pochybností preukázané, že by nepresnosť merania spôsobovali pripojovacie časti potrubia resp. nesprávna montáž vodomeru. Správne potom súd prvej inštancie konštatoval dôvodnosť žalobou uplatneného nároku, a súčasne nedôvodnosť nároku uplatneného vzájomnou žalobou žalovaných. Pokiaľ žalovaní namietali, že súd prvej inštancie svojim rozhodnutím spochybnil aj závery znalcov, je potrebné uviesť si, že znalci Ing. Bošanský a Ing. Bittner posudzovali vodomer Alloflux, merajúci TÚV v byte žalovaných v predchádzajúcom období, znalec Ing. Wiedermann posudzoval predmetný vodomer, ktorý podľa neho vykazoval správnu spotrebu vody. Obdobne tomu, pokiaľ rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.10.2021 č.k. 14Co/266/2019-335, ktorým bol potvrdený zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 16.07.2019 č.k. 6C/83/2004-304, z týchto rozhodnutí je zjavné, že predmetom konania bol nedoplatok z vyúčtovania zálohových platieb v období roku 1999 až 2001, kedy spotreba TÚV bola meraná meradlom Alloflux, vyr. č. 140944, u ktorého (na rozdiel od meradla v byte žalovaných inštalovaného dňa 26.09.2003) boli závady zistené a zohľadnené pri rozhodovaní súdu.

23/Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov potom odvolaciemu súdu neostalo, než rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (ukladajúcej žalovaným povinnosť zaplattenia žalobcovi sumu 692,44 eur s prísl. a v časti, ktorou bola vzájomná žaloba žalovaných zamietnutá) z hľadiska jeho vecnej správnosti potvrdiť, podľa § 387 ods. 1 CSP.

24/Vzhľadom na spôsob rozhodnutia veci odvolacím súdom rozhodol tento o nároku na náhradu trov tak pred prvoinštančným, ako i pred odvolacím súdom (§ 396 ods. 1, 2 CSP, § 255 ods. 2 CSP). V danom prípade žalobca pôvodne uplatňoval nárok na zaplattenie sumy 847,21 eur s prísl., priznaná mu bola suma 692,44 eur s prísl. Úspech strán konania odvolací súd vypočítal tak, že preskúmal percentuálny úspech žalobcu a žalovaných. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 81,73 % (692,44 eur zo sumy 847,21 eur) a 18,27 % úspech mali žalovaní. Pomer úspechu v konaní súd zistil tak, že od percentuálneho úspechu úspešnejšej strany, žalobcu, odpočítal úspech menej úspešnej strany, žalovanej, pričom ustálil úspech žalobcu na 63,46 %, v ktorom rozsahu potom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

25/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).